

Gülibrişimlerin Pembe Çiçekleri

— Suheyla · 07 Ekim 2016

GÜLIBRİŞİMLERİN PEMBE ÇİÇEKLERİ

Belki bu yüzden
Temmuza gülümseyen gülibrişim ağaçlarının pembe çiçeklerine
Suyun sevgili tanrıçası Akana
Ağlama Duvarlarında
Gözyaşlarını unuttu
Kocaman gökmavisinin ortasında.

Bu yüzden belki
Yüzyıl uyudu ,kül rengi küçük kuş
Ve uyandı son anda
Anladı,
Bir rüyayı bedenini saran
Ve sustu,
O gün bugündür.

Duyuyorum orada
Yetim başlangıcın ucunda,
Pembesi yorgun dallara uzanmış
Bekliyor kül rengi kuş.
Kozkoparan fırtınalarını,
Boynunda sarı bir lekeyle

Başlamadan kapandı kapı,
Gamlı ev yığınların ahıyla
Gülibrişimlerin telleriyle
Üzerinde aziz ruhlara yazan
İs rengine boyanmış,
Yazgısı ak taşlar
Kustu karnından
Ölümün soğuk yalnızlığını.

Ağustosun göğsünde saklanan
Sonbaharın ilk gecesinde
Akana gülibrişim dalından

Aldığı kuşla çıkıp,
Duman rengi yıldızların hizasında
Gülibrişim yakarışlarını
Duymuştu tanrıça,
Züleyha' ca dudaklarıyla
Fısıldamıştı usulca
Aşk karanlıktır,
Rengi kalbi korkutur
Sırrı kursağında boğarak
Yalnızlığı doğurur.

Sahi biliyor muydu tanrıça?
Akana inandı,
Hacer- ülesvet taşlarına
Sürdü günahın kırmızı lekelerini
Hira'ya konan güvercin aklıyla
İnandı kocaman,
Gençleşti ,kaynayan sularla
Yaşama sevincini arıttı.

Kumsaldan kalbinin kapılarını
Denize kustu nefesini.

Gözleri uykuya sırt çevirdi Akana' nın
Yavan aynalarda
Yüzüne düşen ışığı aradı
Gece boyunca
Tortusu durgun sularda

Şefkatli bir eli
Sararmış otların acılığıyla
Aradı canhavliyle
Kül rengi kuşun dudaklarından
Göğün şarkılarına eş.
Gülibrişim pembelerinden
Sesinin kızılı düşüverdi.
Yitik heykel sessizliğinin
Tam ortasına.
Süheyla